

L'ultimàtum d'Els Verds

Lluny de tancar-se, la crisi oberta per Els Verds en el si del Pacte de Progrés manté plenament la seva vigència. Tant és així que el líder ecologista Joan Buades ha advertit que la permanència d'Els Verds en el Govern de les Illes Balears se sotmetrà a debat a finals d'any. Tot un ultimàtum.

El passat dia 26 d'abril, Joan Buades feia unes declaracions al *Diario de Mallorca* que desfeien la consigna que ha imperat en tots els partits, i també en Els Verds de Mallorca, d'ençà la seva destitució del govern del Consell Insular d'Eivissa i Formentera: que no passa res. Deia Buades que la seva destitució és "el primer senyal" que el Pacte de Progrés no funciona com cal. "Entre novembre i desembre d'enguany Els Verds farem congressos insulars -va advertir Buades-. Si aleshores no s'han produït canvis en el govern i no s'han adoptat les mesures ambientals necessàries, serà possible qualsevol decisió. Tot dependrà del que hagi fet realment el govern, no del que anunciï que farà. Dit d'una altra manera: l'executiu disposa del que resta d'any per modificar aquesta situació abans que Els Verds ens plantegem si seguim o no en el govern."

Tot un ultimàtum que evidencia que la crisi continua oberta. Els Verds no es troben còmodes en aquest govern. Tot plegat un episodi complex difícil d'entendre si no es prenen en consideració la territorialitat balear i les divergències que plantegen els ecologistes.

Quan Pilar Costa destituí Buades, la majoria progressista que governa el Consell d'Eivissa i Formentera perdé el diputat i conseller verd. Però com que es tractava de pactes diferents (el de les Pitiüses i el general balear), i també tenint en compte que Els Verds són sobirans a cada illa (són dues organitzacions: Els Verds-Eivissa i Els Verds-Mallorca), el pacte general de moment es manté: els ecologistes mallorquins no han trencat i el pitiús, en funció del pacte general, es manté en el seu càrrec de membre de la Mesa del Parlament. Tècnicament, doncs, continua fent part de la majoria progressista i nacionalista que governa Balears.

Una altra dada que cal tenir en compte per emmarcar correctament la crisi és que el mateix dia en què es coneixia que Pilar Costa destituï Buades, el GOB (Grup d'Ornitologia Balear i de Defensa de la Naturalesa, el grup ecologista més important) va criticar durament el govern perquè, deien, sembla paralitzat i que no vol assumir agosaradament la defensa del medi. A més a més van assenyalar que l'executiu sembla més dependent de no molestar els grans interessos dels poders econòmics que no de complir amb els mínims ecologistes del pacte. Coincidència entre els dos fets? Potser, però com a mínim es pot entendre que tant la crisi política

(la destitució de Buades) com la crítica social (del GOB) demostren una desconfiança de l'ecologisme envers l'actual majoria.

Aquesta desconfiança es basa, essencialment, en la convicció dels ecologistes que el Pacte de Progrés, sobretot després del 12 de març, farà una interpretació molt moderada del Pacte, per tal de no cometre "excessos", especialment en matèria urbanística. Aquesta és la convicció d'Els Verds: que la resta de partits han decidit frenar la marxa, anar molt a poc a poc i amb molta mesura. Això, a Els Verds, els desespera.

VICENT MARI

Aquest termini de set o vuit mesos que donen és, d'alguna manera, la prova a la qual sotmeten els encara col·legues de pacte; si hi ha un impuls decidit i contundent hi seguiran. Si no, trencaran.

I si trencassin? Evidentment seria un panorama complicat, però tampoc no seria una situació alarmant, per dues raons. Primera, perquè l'aritmètica parlamentària continuaria afavorint el Pacte de Progrés, que quedaria amb 29 vots (ara en té 31), per 28 el PP i 2 d'Els Verds. És a dir, que perquè el

Govern perdés una votació caldria que votassin conjuntament conservadors i ecologistes. I això ens porta a la segona raó, que és de tipus ideològic i polític. Joan Buades ja ha dit que no es planteja en cap cas avalar una possible moció de censura en el Consell pitiús (i lògicament tampoc en el Parlament), ni tan sols fer front comú amb el PP contra l'actual majoria. Com que ideològicament i políticament els conservadors i ecologistes estan a anys llum (Buades és un veritable assot dialèctic dels conservadors), no és factible pensar en res més que alguna ocasional derrota del Pacte de Progrés, amb un valor més aviat simbòlic.

Si es produís el trencament no només afectaria l'equilibri de forces del Parlament, sinó també el del Consell de Mallorca. Efectivament, en aquests moments el Pacte de Progrés hi té 17 consellers, un més que el PP. Si el conseller d'Els Verds abandonés la majoria provocaria l'empat entre el Pacte i el PP. Com que la presidenta té vot de qualitat per desfer els empats, seria necessari que Els Verds s'aliassin amb el PP per desfer l'empat, i novament es torna a produir el mateix condicionant ideològic i polític que en el Parlament balear.

Tot i això és clar que no és el mateix que el Pacte de Progrés tenguí només una oposició que tenir-ne dues, una per la dreta i una altra per l'esquerra, l'ecologisme. Per això és probable que durant les pròximes setmanes i mesos s'intentin acostar les posicions. Públicament tothom diu que no passa res. En privat, però, no són pocs els que vaticinen un trencament a finals d'any. **Miquel Payeras**

Joan Buades. El Pacte es pot trencar a finals d'any.